

jala in prinesel je od sodnije še za pedenj daljši nos, kakor od volitve v Mariboru. Sedaj menda kaj utegne, naj si torej kupi stari ljubi „Einmal eins“, da bo bolje računati znal.

Slovenski rojak.

Iz Loke pri Zidanem mostu. Tudi v naši dozdej v narodnem obziru čisto mirni dolini, se je začelo na bolje obračati. Pri občinski seji 3. septembra t. l. stavil je gospod Matvez Slokan iz Razborja predlog, da naj občina Loška slovensko uraduje in je svoj predlog podpiral s tem, da živi v naši občini okolo 3000 Slovencev in le kacic 30 Nemcev (uradniki železniški na Zidanem mostu). Kako pride tedaj peščica Nemcev do te časti, da se njim na ljubo nemško uraduje? O tem predlogu se ni moglo sklepati, ker ni bilo 2 tretinj svetovalcev navzočih. Slovenski občinski svetovalci se tedaj opozorujejo, da pridejo k prihodnji seji polnoštevilno in da stojijo za Slovanov predlog kakor skala.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Za mornarstvo bodo ministri zahtevali 2 milijona več, kakor lani. — Pri velikih manevrih ob Moravi na spodnjem Avstrijskem je železnica blizu 40.000 mož v 24 urah odpeljala pa navadni vlaki so vedno vozili ko poprej. To je veliko. Menje zadovoljni pa so z Werndelnovimi puškami, vojak parkrat ustrelil, potem pa ovitka kroglinega ni več dobiti vun brez velike težave. V slučajih vojske bi to bila silna nesreča. — Deželni zbori češki, gališki, gornje- in spodnje-avstrijski, saleburški, koroški, kranjski in štajerski sedaj zborujejo. — V Gradcu imajo slovenski poslanci svoj klub (zvezo): predsednik je baron Goedel. — Znani dr. Herbst je v češkem deželnem zboru predlagal, naj Česko tako razdelijo, da bodo Nemci imeli svoje nemške uradnike, nemške šolske gosposke itd. Če pa Slovenci nekaj le podobnega na Štajerskem tirjamo pa je tisti nemški liberalce ves gluh in slep. — V Olomuci so odprli slovansko gimnazijo. — Italijani v Trstu hočejo slovansko pridganje v stolnej cerkvi odpraviti; hrvatski Istriani pa morajo čakati na škofa, dokler si Flapps v Gorici nekaj hrvatskih besed ne nalovi. — V Reichenbergu se je za 160 čeških otrok češka šola osnovala; liberalni rovarji so upijanili delavcev, da po mestu razsajajo zoper češko šolo. Zandarji so morali več kričačev zapreti. — Madjaronski ban daje na Hrvatskem ljudi kar zapreti v luknjo, ki ne volijo pristašev madjarom prijazne narodne stranke. Tako je dr. Bakarčić v Reki, in podžupan Karlopaški zaprt. Varaždin je izvolil Simka, neodvisnega narodnjaka, v Koprivnici je prodril David Starčević; madjaronski pop Miškatovič je od volilcev tepen bil.

Vsakako pa zmaga vladina stranka, katerej pripada tudi Miškatovič. Razmere na Hrvatskem so žalostne za slovanskega domoljuba. — Prekmurskih Slovencev je 172 pri sv. Mohorjevej družbi. Živeli!

Vnanje države. Trije mogočni cesarji avstrijski, nemški in ruski so se snidli v poudeljek v Skrnjevicah na ruskem Poljskem, ostali tam celi terek in se vrnoli domov v sredo. Zraven bila je ruska carica, carjevič in veliki knez Vladimir, brat carjev, dalje vsi trije vrhovni ministri Bismark, Giers in Kalnoky. Ves svet ugiba, kaj to pomeni! Pravijo, da so trije vladarji le zavoljo miru skupaj prišli; zopet drugi prerokujejo velike premembe v Evropi: Rusi vzamejo Bolgarijo in Carjigrad, Avstrijani Srbijo in Macedonijo do Soluna, Bismark pa bogato Holandijo z lepimi kolonijami vred, srbski in belgijski, menda tudi rumunski kralj pa gredó — v penzijo. Francozi so baje s tem zadovoljni, ker je minister Ferry nedavno obiskal Bismarka in mu ta Belgijo, kolikor je francoska, pograbitni dovolil. Tako ljudje ugibajo. Kdo bo imel prav, to bode bodočnost kazala. — Koleru v Italiji strašno razsaja, najhujše v Neapolji, kder vsaki dan po 300 ljudi umerje. — Belgijski kralj je podpisal novo katoliško šolsko postavo ter se ni dal strašiti po grdih ščuvanjih liberalcev in freimaurerjev. — Francoski admiral Courbet namerava baje blizu Pekinga, glavnega mesta Kitajskega cesarstva, vojakov izkrcati in naravnost tje planoti.

Za poduk in kratek čas.

General Tschangg-Tschingg tepen.

(Volitevska burka.)

II. General Tschangg-Tschingg dela noč in dan. Njegovi adjutanti švigajo po vsej deželi. Posebno veliko trpi generalni adjutant: Bezzi-Bozzi, pa adjutant „ptujski smrdljivec“ in „ženijski oddelek“.

S pomočjo kinezarskega „generalnega štaba“ uravna bojni „plan“ tako, da prime Slovence na raznih bojiščih sedem kinezarskih generalov. Toda trije namreč oni v Celji in Ptuj smejo le na videz borbo pričeti. Le bojno prasko naj poskusijo, pravo bitko pa drugim prepustijo. Ostalim torej ukaže Slovence s vso silo napasti in premagati, posebno v glavni bitki v Mariboru. Res bistroumno je Tschangg-Tschingg svoj „plan“ iztuhtal. Toda slovenski generali niso rok križem držali, ampak precej spoznali, kam „pes taco moli“. To so tem loži izvedeli, ker so kinezarski brbljavci, zlasti pa general Tschangg-Tschingg, svoj „plan“ sami raztrobili, ter po kinezarskih zvonovih na „plat“ zvonili. Zato je general Tschangg-Tschingg bil povsod strašno in sramotno tepen.